

החום גורם לבעלים בעייתיים להשתולל ולהכות אחדות מהן הצליחו להימלט אל המיקלט

מוכות השמש

הראש שלי לקיר. מסלק אותי בכוח מהבית. הרבה לילות ישנתי בחוץ על ספסל. הרבה פעמים באתי לעבודה עם עין מנופחת. הייתי אומרת לחברות שלי: עקצה אותי רבורה. רבתי עם שכנה. אבל כולן ידעו את האמת.

לפעמים היה מכה אותי ליד אמא שלי. זה בעלך. או מה אם הוא מרביץ לך. העיקר שיהיה לך איפה לאכול ולישון. ככה היא אמרה לי. או שהיתה אומרת: אני לא מתערבת בעניינים שבין בעל לאשה.

לפני שלוש שנים עמדנו להתגרש. להגיד את האמת, פחדתי. על אשה גרוי שה מרכבים לא יפה. יותר טוב להיות נישואה.

בסוף המישפחה שלי שיכנעה אותי

"אין עוד מקום!" דבר כזה עוד לא קרה. אומרת רות רוזניק, מנהלת המעון. נאלצתי לדחות 12 נשים בתוך יומיים. מעכשיו יתקבלו רק נשים בסכנת-חיים מיידית.

לא יודעת אם אני לא גוזרת מוות על מי מהן. בעל אלים עלול להפוך לרוצח בקלות רבה מדי".
סיפוריה של אלגריה גבאי, דקה מתולתלת, פנים שיוזעות הרבה:

התחתנו אחרי שהכרנו שבועיים. זה היה שידוך. ההורים שלי דיברו עם ההורים שלו, נפגשנו והתחתנו. הייתי בת 21. שכרנו דירה כפתחתקווה. אני עברתי כפועלת. הוא היה פועל.

מהתחלה הרביץ לי. את השפוטה שלי, תעשי מה שאני אגיד לך, ככה היה אומר. וכל מה שהוא ציווה, הייתי צריכה לעשות. להכין לו אוכל, לקום באמצע הלילה כדי להביא לו כוסים, לשרת את החברים שלו שראו אצלנו וידיא.

ואם פעם לא הסכמתי לעשות משהו, הוא היה בועט בי. זורק את

אותו עומדיהחום, הגורם לני-הגנים להשתולל עד מוות. הוא ההופך את הגברים לקמוצי-אגרוף, המכים את נשותיהם במין תאוה קייצית. חסרת-מעצורים.

זה רק בגלל החום הכבד והגורא כליכר. אומרת רות רוזניק, מנהלת המעון לנשים מוכות בהרצליה. יש בקולה כעין השלמה פילוסופית, ההופכת את המציאות למשהו נסבל.

אשה גדולת-מימדים. תשע שנים היא נוטלת תחת חטוטה נשים מוכות, מאזינה לכאביהן, מלקקת את פצעיהן, מנסה למצוא פיתרונות מעשיים.

אבל מה שקורה כאן ביומיום האחרונים מעולם לא קרה. היא אומרת. אתמול היו שש פניות של נשים שביקשו להצטרף אלינו. נאלצתי לסרב. המעון מלא. היום היו שש פניות נוספות. דחיתי אותן. ואני

לאוזן קשובה ומבינה בשטן. הוא משמיע מישפטים כמו: אמא היתה צריכה לעזוב כל עבודה שהיתה לה כדי לשמור עלינו. שאבא לא ירביץ לנו.

"אבא הרביץ!" יניב (באמצע). ילד בן 7, נולד וגדל במחיצתו של אב מכה. יניב הוא ילד עדין ורגיש. המשתוקק

"לא רוצה יותר!" אחרי חמש שנות נישואין אומללות החליטה דרומית פור לפתוח בחיים חדשים. בעלי ואמו התייחסו אליו כמו אל ילדה ותמיד השפילו אותו.